आह। न मे ऽस्ति त्वदीयशपथैः प्रत्ययः। उक्तं च यतः।

शपथैः संहितस्यापि न विश्वासं रिपोर्व्रजेत्।
श्रूयते शपथं कृत्वा वृत्रः शक्रेण सूदितः ॥३९॥

तथा च। न विश्वासं विना शत्रुर्देवानामपि सिध्यति।
५ विश्वासात् त्रिदशेन्द्रेण दितेर्गर्भो विदारितः ॥४०॥

अन्यच्च। बृहस्पतेरपि प्राज्ञस्तस्मान्नैवात्र विश्वसेत्।
य इच्छेदात्मनो वृद्धिमायुष्यं च सुखानि च ॥४१॥

तथा च। सुसूक्ष्मेणापि रन्ध्रेण प्रविशत्यन्तरं रिपुः।
नाशयेच्च शनैः पश्चात् प्लवं सलिलपूरवत् ॥४२॥

१० अपि च। न विश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्ते ऽपि न विश्वसेत्।
विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निकृन्तति ॥४३॥

तथा च। न बध्यते ह्यविश्वस्तो दुर्बलो ऽपि बलोत्कटैः।
विश्वस्ताश्चाशु बध्यन्ते बलवन्तो ऽपि दुर्बलैः ॥४४॥

पुनश्च। सुकृतिर्विष्णुगुप्तस्य मित्राप्तिर्भार्गवस्य च।
१५ बृहस्पतेरविश्वासो नीतिसन्धौ त्रिधास्थितः ॥४५॥

तथा च। महताप्यर्थसारेण यो विश्वसिति शत्रुषु।
भार्यासु च विरक्तासु तदन्तं तस्य जीवितं ॥४६॥

तच्छ्रुत्वा लघुपतनको ऽपि निरुत्तरो विहितश्चिन्तयामास। अहो बुद्धिप्रागल्भ्यमस्य नीतिविषये। अथवा। अत एवास्योपरि मे मैत्री पक्षपातः। आह च। भो हिरण्यक।

२० सतां साप्तपदं मैत्रमित्याहुर्विबुधा जनाः।
तस्मात् त्वं मित्रतां प्राप्तो वचनं मम तच्छृणु ॥४७॥

तद्दुर्गस्थेनापि त्वया मया सह नित्यमेवालापगुणदोषसम्भाषितगोष्ठी कथा सर्वदा कर्तव्या। यद्येवं न विश्वसिषि। तच्छ्रुत्वा हिरण्यको
२५ ऽपि व्यचिन्तयत्। विदग्धवचनो ऽयं दृश्यते लघुपतनकः सत्यवाक्यश्च।